

1)

تذکرہ ادبیات 1992 بی بی پی بکس ندرول - ایڈیٹر

I. Avni Öztüre, BRUNG(Yarımca)Tarihi,Yarımca Belediyesi Yayınları:I
İstanbul,MCMLXXI

A. Başta,kendisinin de söylediği gibi yazar,karyerden bir tarihçi de-
ğildir." Kadastro Okulunun teknik bölümünü ve haritacılık seminerini bitir-
miştir. Şiir,roman denemelerinden sonra tarih alanına da girmiş, İzmit Tari-
hi'ni yazmıştır. Başta(s.7-8) verdiği kaynaklara bakarak kitabının yararlı
bir toplama olduğu kanısını uyandırır da okuduğumuz zaman bunun oradan,bura-
dan toplanmış bir yığın olmaktan ileri gitmediği ve bütün değerinin sayfala-
ra serpiştirdiği burtakım resim ve fotoğraflardak ~~ixs~~ olduğu görülür. Oku-
duktan sonra kitabın bizi bütünüyle götürdüğü sonuç,bunun bir heveslinin e-
linden çıkmış olduğudur.

B. Dil. Arı türkçenin yer almasına çalışıldığı sayfalar boyunca görül-
mekte ise de bu ,işlenmiş ve tutarlı bir türkçe olmadığı gibi konusuna yara-
şacak bir dil de değildir. Yer yer, "İzmitin geleni gidene bol olduğundan"(s.
25); ~~karallığa~~ karallığa yetenekli olmayan efimine II.Prusias"(s.25) v.b.
"Heraklias kuşatmasında şehit düşen I.Prusias(s.25)", "artık güçlü bir devlet
olduğuna kesin biçimde karar verilen Roma"(s.32),"Pompeius bir ara Brungayı
onurlandırmış"(s.32)- bu tümceden olmak üzere(s.35), "Sezara ~~hiç~~ yurdun
babası takısı verilmiş"(s.35)- "yollar 12 ayaklık bir ende düşenmiştir(s.35),
başkent Nikomedeyayı onurlandıran"(s.38)- Nikomedyaya yöresindeki ormanlar ~~hiç~~
dönemine göre modern yöntemlerle işletmeye açıldı"(s.39); tutsakları buken-
tin o tarihte yardımcı olmaya atadı"(s.41). "Commodosun ~~yaşadığı~~ yaşalına
eşi Crispina tarafından son verildi"(s.43) v.b.

Sonuç. Ödül alamaz.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 059-162

2.- İbrahim Olgun Ve Cemşit Drağsan,Türkçe-Farsça Sözlük, İntişarat-1
Bünyad-1 Ferheng-i İran,"109".

A. Bu 'Sözlük'ün bilimsel olması ve bu yönden de ödül alması için,yazar-
larının neye dayandığını anlayamadım. TDK.nun,Türkçe Sözlüğünü temel kaynak
olarak seçtiklerini belirten yazarlar bize 'Eserin kuru bir sözlüğü aşan ni-
telikler taşıyacağını sandıklarını' ve 'bilimsel terimlerin yanı başında,fel-
sefi akımların tanımlarını,halk arasında yaşayan argo sözcüklerin ve mecaz-
ların özlü karşılıkları arandığını' söyleyorlar ve 'Ama yine de bu çalışma-
ların kendi alanında birer denemeden ileri geçemeyeceğinin takdir' ediyorlar.

Bu sözlük, olsa olsa,elleri altanda bulunan bir sözlüğü farsçaya ~~çevirmek~~

2)

gevirmekten ileri gitmemiş olan bir çalışmadır, bu da daha çok mihanik bir çalışmadır. Bir sözlüğün bilimsel olması için bu yeterli bir dayanak değildir. Burada yazarların emeği nedir? Hangi açıdan böyle bir çeviriye 'bilimsel' sayacağız? Bu, belli bir alanın terimlerini arayıp bulan, bu bakımdan elde geçen sözlüklerin dışına çıkan ve ayrı, belli bir emeğin izlerini taşıyan bir sözlük değildir, eski deyimle bir 'İhtisas kamusu' değildir. Kısacası bir bilimsel çalışma ürünü değildir, yeni bir şey getirmemiştir.

B. Yazarlar önsözde 'sözlükte arı türkçe ile arı farsçaya ilk sıranın verilmesine özen verildi' denmektedir. Bu arı türkçe ,sözlükte yer alan sözcüklerin hangisindedir? TDK.nun türkçe sözlüğünde ne kadar arı türkçe sözcük varsa bunda da ancak o kadarı vardır. Ben K ve M harfleri bölümünü birer birer okudum. Yazarların adı geçen sözlüğe kattıkları 'arı türkçe' sözcükleri bulamadım. Bu iki bölümde, hele M bölümünde, yabancı dillerden dilimize geçen sözcüklerin yüzdesi inanılmayacak gibi kabarıktır. Örnek vermeye kalkmıyorum, sözlüğün bu harfleri kapsayan sayfalarından herhangi birini gelişi-güzül açmak yetecektir.

C. Sonuç. Ödül alamaz.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 059-162

3.- Tan Ertimur, Türk Devrimi ve Sonrası (1919-1946), Doğan yayınları, Ankara

A. Yazar, Türk devrimini bir tek açıdan Karl Marks ve Engels açısından değerlendirmeye ve açıklamaya kalkışmıştır. Bir toplumun bütünüyle değişip yeni bir yaşayış düzenine girerken, onun bu yoldaki savaşlarına, uğraşlarına ve denemelerine tek bir açıdan bakmaya kalkışmak tutarlı ve bilimsel bir yol olmasa gerektir. Bir insan gibi, bir toplumun da hayat boyu aldığı yönlerde ve yön değiştirmelerde tek bir 'güdü'nün buyruğunda yürüdüğü sanılamaz. Türü etkenlerin, derece derece katkısını bir arada hesaba katmadan, bu girift yapıyı tek bir yoldan açıklama kolay görünse de yeterli değildir. Üstelik yazar, olaylara yansız bir tutula da bakmamaktadır: 'Kurtuluş savaşını emperyalist bloka karşı sovyetler birliği dostluğu veyardımlı ile yürütülmüştü. Sovyetler birliği Lozanda taraf değildi. Ancak Türkiyenin ısrarı üzerine sovyetler birliği Boğazların statüsü ile ilgili görüşmelere katılmıştır. Sovyet temsilcisi Çiçerin bu görüşmelerde Boğazların Karadenizde sahili olmayan devletlerin gemilerine kapalı olmasını ve ta amen Türk kontrolüne tabi tutulmasını savunmuştu. Buna karşılık Türk temsilcileri, Boğazlar konusundaki ingiliz tezi ne yaklaşmışlar ve bu geçitlerin ~~her~~ bütün devlet gemilerini açılmasını kabul etmişlerdir' (s.69)

3)

Bir başka yerde yazar ' 1934 yılındayken planın uygulanmaya başlandığı sene,sovyetler bilriliğinden 8 milyon dolar(16.5 milyon Türk lirası)lık bir kredide temin edilmiştir. Kredi yirmi yıllık ve faizsiz olup,sovyetler birliğinden Türk hükümetinin kendi seçimi ile ve cadi dünyü fiyatları karşılığında alacağı makinalar ve malzemeler şeklinde verilmiştir. Böylece döviz olanaklarımızın çok daraldığı bir dönemde bu yardım,plan uygulamasında çok olumlu bir katkı teşkil etmiştir'(s.179)

Yukarı aktardığımız bu satırlarda,yazar açıkça,sovyetler birliğinin,belli tarihlerde Türklere yardımını sanki salt 'hasbî ve insanî' bir yardım imiş gibi,başkaca bir özel siyaset gümyorlarmış gibi,bunlardan sanki kendileri için bir çıkar beklemiyorlarmış gibi bir izlenim uyandırmaya çalışmaktadır. 1946 yılına değin,sovyetler birliğinin Türkiyeye karşı tutumunun,Türk bütçesini nelere zorlandığının unutmış görünüyor.

Yazar,dönüp dolaşıp çekicini hep aynı noktaya varmaktadır: 'Devrimci Ankara hükümeti ise küçük burjuva kökenli asker-sivil aydın ve Anadolu eşrafı (büyük toprak sahipleri,küçük ticaret burjuvazisi)ittifakına dayanmaktadır. Yoksul ve yorgun halk kitlelerini de,bazan zorlayarak ta ols, peşinden sürüklemektedir(s.75)'

'Gerçek devrimci potansiyeli teşkil eden işçi sınıfı ile orta ve yoksul köylülür iktidar kavfasının dışındadır. Özellikle İstanbulda kümelenmiş bulunan Türk proleteryası,Lozanda haklarını garantilemiş olan emperyalist şirketlerin sömürü alanıdır? Yaşama koşulları o kadar ağırdır ki kanunun grevi yasak etmesine rağmen sıklıkla greve de giderler. İstanbul milli hükümete geçtikten sonra bile sömürünün en fazla olduğu Bomonti fabrikasında patlak veren grev ingiliz dipçigi ili bastırılı.'~~xxx~~ 'Anadolu orta ve yoksul köylüleri ise tefeci tüccarın feodal ağının çeşitli istismar mekanizmaları ile bağlıdır.'(s.76)

... Bununla birlikte asker-sivil zümrenin Atatürkün liderliğinde ve küçük burjuva radikalizmi olarak isimlendirebileceğimiz diğer kesimi devrimi daha ileri götürmek azmindedir. Ancak,işçi ve yoksul köylelerin objektif durumları göz önünde bulundurulursa bu zümrenin egemen sınıflar ile ittifak yapmak zorunda bulunduğu kolayca anlaşılır.'(s.83)

'... böylece 9 umde iktisaden egemen sınıfların fôrüşleri dile getirilirken işçiler~~xxx~~ ve yoksul~~xxx~~ köylüler çıkarına somut teklifler yoktur. Oysa işçiler İktisat Kongresinde çalışma koşulları ve sendikal haklarla ilgili birçok somut teklifler ileri sürmüşlerdi ve bunları çoğu oylanarak kabul edilmişti. Atatürk bunları bir umde haline getirmek lüzumunu duymamıştır.'(s.86)

'... ileride göreceğimiz gibi işçi ve yoksul köylüler aleyhine sistemli bir şekilde kullanılan araçlar da yetersiz kalmıştır'(s.93)

B. Dil. Yukarıda kitaptan aktarılan yerlerde,yazarın,arız bir tü kçe kullanmak için hiç bir özen göstermediğine yeterince tanıklar vardır. Bunlara, birkaç tane daha katarak bu yargımızı pekiştirelim: 'Hiç olmazsa burjuva düşüncesine entegre etmeye çalışmıştır.'(s.4) İstisnai(s.9). 'Nötr bir terim olan kalkınmayı'(s.10). 'Parti ortodoksisi dışına çıkararak(s.11). 'Net bir şekilde ortaya çıktığı'(s.14). 'Bir taktisiyen olarak görüyoruz'(s.38). 'Faşizan bir fikir'(s.42). 'Bir teorisiyen olarak temayüz eden Sultan Galiev'e göre..'(s.48).

Şu C.Sonuç. Yazarın,Türk devrimlerini bütünüyle tek bir açıdan ele alması,onun dışında hiç bir açıklama yoluna gitmemesi,sirasını getirerek sovyetler birliğinin hangi amaçla yapıldığı belirtilmeyen yardımlarına 'hasbî ve insani' imiş gibi yer verilmesi gibi tanıklara dayanılarak yapıtın yansız bir bilimsel olmasından çok tek görüşlü ve maksatlıs işlendiği söylenebilir. Bu açığa aykırı düşen yerlerde bile yazar, demir sanayiinin kurulmasını anlatırken 'bu dağıtımda,rejimin felsefesine uygun olarak,sosyal kaygılarla güçlü bir sanayi proleteryasının doğmasını unlemek amacı da güdülmüş olabilir' diye her şeyi kendine göre yorumlamaya kalkışmaktadır. Kitabın bilimsel ve tarafsız bir açıdan yazılmadığı bir yana,sezilen amacı bakımından da,ben ödül alamayacağı kanısındayım.

TOVİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 058-162

4.- Muammer Sencer, Toprak Ağalığının Kökeni,Tel Yayınları,10. İstanbul.

A. Yazar konusunu birkakım kaynaklara dayanarak,elinden geldiğince,bilimsel bir açıdan işlemeye çalışmıştır. Ancak kitap boyunca izlenebildiği üzere bu kaynaklar,bu konuyu dört yanıyla eksiksiz olarak işlemeye ve belirtmeye yeterli değildir.

Hepsinden önce,yazarın daha eskilere giden belgeleri tam okuyup değerlendiremediği görülmektedir: İndagi(doğrusu andagi, andaki (s.60). 'Kuvvet-i lâyemut' doğrusu kut-ı lâyemut (s.85)'. 'İskal' doğrusu 'eskal (s.150). 'Bila-tedbir' doğrusu bi't-tedbir (s.146). 'rahle-i azimet' doğrusu râhile-i azimet (s.150). 'Mekkâri' doğrusu Mîkâri (s.150) v.b.

'Türk Toplumunda Vergiler' bölümümde(s.98-109) ele aldığı vergilerden bir bölümünün ne vergisi olduğu,nerelerden ve kimlerden alındığını yazar ya belirtmemiş ya da belirtmemiştir. Bu yüzden birtakım yanlışlıklar düşmüş ve genel yargılara varmıştır.

Toplumsal Vakıflar bölümünde(s.229-248), vakıfların görüntüde hayır işlerine ayrıldığı söylenmekte, bu kurumların topluma ne yararları olduğu hakkı bilinmezden gelinmektedir. Vakıflara örnek olarak Fatih ve Edirne'de Bayazıt camii gibi birkaç cami vakfı ele alınmış ve bunlara bakılarak vakıflar üzerinde birtakım sonuçlar çıkarılmak istenmiştir. Daha başka vakıflar üzerinde durulmadan 'öbür belli-başlı vakıflar ele alınırsa bu kurumlar hakkında umut kırıcı sonuçlara varılacaktır' deyə dayanağı olmayan bir yargıya varılmıştır.

Hekimlerin, halka fazla yarar sağlamayacağı sonucuna varılabilir dedikten sonra 'güçlü ve yeterli halk kuruluşlarının niteliği hakkındaki bilgimiz çok azdır' demek bir gelişmedir.

Osmanlı devletinin gellerlerini yabancı hazinelerin yağmasına bağlamak ve Anadolu halkının payına bu yağmadan hiç bir şey düşmediğini söylemek garip bir yargıdır. Bu yanlış yargıları kitapta çokça görüyoruz. İslamın ilk zamanında, günün gerektirdiği ve ancak dinin yeni doğduğu yerlerin dar çerçevesi içinde kalan tek-tük olayları, ondan sonra gelişerek bir imperatorluk ve medeniyet kurmuş olan islamın bütününe ve bütün devrelerine teşmil etmek(s.140 v.dd.) ve islamın üretim araçlarını ortadan kaldıran yağmacı siyaseti, Osmanlılara da aynen geçmiş ve üretim sürecine katılacaklarına hazırdan geçinmeyi hem bağlı buldukları, hem de kendi mizaçlarına uygun gören yönetici gurupların işine böylesi daha çok gelmiştir' demek indi ve dayanaksız bir yargıdır. Bunların benzerlerini ve çok kez yanlış sonuçlar çıkarıldığını kitabın başka yerlerinde de buluyoruz(s.158).

Toplumumuzun evrimini neden bütünleyemediği incelenirken islamın bazı özelliklerine dikkat edilmelidir. İslam, insanların kendi içine dönmesini ve öbür dünyaya kavramlarıyla uğraşmasını ön görüyordu' diye yazarın islamı yeterince incelemeden 'orta malı' birtakım yargılara vardığı da görülmektedir(s.293 v.dd.)

' O çok değerli Kâtip Çelebi bile en tarafsız bilimsel alan olarak bibliyografyayı görmüştür' deyerek buna, Osmanlılarda katıksız kültür yaratabilecek bir yazı dili yoktur' yargısına dayak saymak ta yanlıştır. Bu, Kâtip Çelebinin yirmiye aşan ve devlet idaresiyle ilgili eleştirmeleri de içine alan eserleri arasından bir tanesini seçerek ona göre işimize yarayan, fakat yanlış bir yargıya varmak olur.

Yukarıda sıralanan nedenlerle, toprak ağalığının kökeni adlı kitabı bilimsel bir yapıt saymıyoruz. Bu, olsa olsa, orta-halli, eksik, yanlış yargıların çokça yer aldığı bir deneme sayılabilir.

Dil. Yazar, yer yer tutarsızlıklara düşmekle birlikte arı türkçeyi kullanmaya özen göstermiştir. Sonuç. Ödül alamaz.

5.- Doçent Dr. Sedat Veys Örnek, 100 Soruda, ilkellerde Din, Büyü, Sanat, Efsane, Gerçek Yayınevi, İstanbul.

A. Bu kitabın, adından da anlaşılacağı üzere, okuyucuya din ve onunla ilgili konular üzerinde topluca bir bilgi vermekten ileri bir niteliği yoktur. Üstelik, yazar, kitaba kendi adını koymakla birlikte, bu, baştan başa, bu konularda yazılmış batı kaynaklarından özetlenmiş çevirilerin aktarmasından başka bir özellik göstermemektedir. Bu bakımdan, yazarın bundaki payını kitabın içinde arayıp bulmak güçtür. Kitabın içinde her sayfada gördüğümüz alıntılar bunu açıkça meydana vurmaktadır. Netekim kaynaklar dizisinde de sıralanan bu yazarların adlarıdır.

B. Dil. Yazarın, arı bir dil kullanma çabası göze çarpmaktadır.

C. Sonuç. A. bölümünde söylediklerime dayanarak bu kitaba ödül verilemeyeceği kanısındayım.

TOVİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 059-162

6. Doçent Dr. Sedat Veys Örnek, Anadolu Folklorunda Ölüm, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafiya Fakültesi yayınları, 218, Ankara.

A. Yazarın, folklor alanında değerli yazıları vardır. Bu da onlardan biridir. Bizde, folklor, tarihi pek eskiye gitmeyen bir yeni çalışma alanıdır. Bu yoldu yazılanlar ise daha çok dergilerde yer almış olan dağınık toplamalardan ileri getmemektedir. Bu bakımdan Sedat Vey Örnek'in kitabı ,Anadolu folklorunda ölümle ilgili inanışlar, töreler ve âdetler üzerinde, derli-toplu bir yapıt niteliğinde görülmektedir. Konu ile ilgili maddeler bir bilimsel görüşle sıralanmış ve düzene konmuştur.

Kitabın ilişilecek yönü adadır. Çünkü okuduğumuz zaman görüyoruz ki kitap Anadolunun bütününde ölüm konusu ele almıyor. 67 Anadolu ilinin içinde ancak 13 tanesinin adı geçmektedir. Kaldı ki, adı geçen illerin bütün ilçeleri, kasabaları ve köyleri de taranmış değildir . Folklor malzemeninin henüz bütün gücüyle yaşadığı küçük topluluklar, köylere gidilip geniş bir tarama yapılmadıkça, münferit sayılacak toplamaların, konuyu tam çeviremediği miydandadır. Kitap 'Anadolu folklorunda ölüm' konusunda bir bakıma dağınık bir araştırmanın sonuçlarını buluyoruz.

Bir başka nokta da, taramaların, belli bir amaca bağlanmadan, imkânlarla biriktirilmiş olduğudur. Yer adları dizisinden anlaşılacağı gibi, biri birinden uzak birtakım illerde yapılmış olan taramaların ürünü bize sunulmuştur. Bununu yerine, Anadolu belli bölgelere ayrılarak bu bölgeler taranmış olsaydı elbette bize daha başarılı bir yapıt sunulmuş olurdu. Bu bölgelerin taranması sona erdikten sonra da 'Anadolu Folklorunda Ölüm' yazılabilirdi. Yazarın

7)

içinde bulunduğu güçlükleri, onun ancak imkânları orantısında bir tarama yapıldığını gözden uzak tutmak istemiyoruz.

'Yöresel deyimlerin korunarak verilmeye çalışıldığı, ancak okuyucuya yabancı geleceği sanılan yöresel deyimlerin dip notlarda açıklandığı' söylenmişse de bu herzena ve gerektiği halde yerine getirilmiş değildir: Kepenek böceği(s.62), 'bin sürme'(s.64), 'yetmiş bin indermek'(s.79) v.b. 'Cenazenin kadın, erkek çocuğu, kız çocuğu oluşuna göre namazda okunması gereken dualar değişir' denilmektedir. Kadın ölüleri için okunan duada değişen, arapçanın grameri dolayısıyla erkeğinkânden ayrı olan zamirlerdir, yoksa duanın metni değişmez. Bu duaların, cenaze namazında alınan dört tekbirin hangisinden sonra okunacağı da bilirtilmemiştir.(s.55)

Tek-tük yanlışlar da vardır: Ey ben, i Âdem 'değil Ey Benî Âdem'dir. Allah baki ziyarette' değil Allah baki. Ziyaretten...deye yazılmalıdır.(s.67) Kubultü ve heptü' değil 'kabültü vehebtü olacaktır.(s.99) Tabutun içindekinin cinsi' değil 'cihsiyeti' olmalıdır(s.104).

Ağıtlar bölümünde, başta doğu-anadolu olmak üzere, daha başka yerlerde de, netekim Kütahya'da bulunduğunu bildiğim 'ağıtçı kadınlar' dan söz edilmemiştir. Bu ağıtçı kadınlar, ölü sahibi tarafından tutulur, bunlar da ölünün kimliğine, yaşına, yerine, ölüm şekline göre ağıtlar yakarlar, kendileri ağlarlar ve çevrelerindeki de ağlatırlar. Belki de yazarın tarayıcıları arasında bu âdete raslayanlar olmamıştır.

B.Dil. Yazar elinden geldiğince arı bir türkçe kullanmaya özenmiş, birkaç sürme bir yana bırakılırsa bunda da başarıyla olmuştur.

C.Sonuç. Aşağıda sözünü edeceğim 'Örgütlerde Karar Verme' adlı eser olsaydı ödülün 'Anadolu Folklorunda Ölüm' adlı yapıta verilmesini uygun bulacaktım.

TÜRK İSİM
Kütüphanesi Arşivi
No 059-162

7.- Doçent Dr. Oğuz Onaran, Örgütlerde Karar Verme, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, Numero 321.

Kitap, bugüne değin Türk Okuyucunun tanışmadığı bir konuyu işlemektedir. Gerçekten de, yazarın kaynakları arasında, konusu için yararlandığı biri kitap, öteki makale olmak üzere türkçe ancak iki yazı bulunmaktadır. Geri kalanlar, 51 tanesi kitap, 203 tanesi makale olmak üzere hepsi yabancı dillerde yazılmıştır.

Konu, Türk toplumunun yeni bir yaşayış dönemine girmiş olması dolayısıyla ilgi uyandırmaktadır ve önemlidir. Oğuz Onaran, kitabını yerli araştırmalara dayandırmak için yaptığı girişimleri türlü nedenlerle yürütememiştir.

8)

Konu, başta birleşik Amerika olmak üzere, batıda, ekonomik hayatın olduğu kadar toplum hayatının da gerektirdiği bir alanda yer aldığı için kaynakların bu dillerde olması yadırganamaz.

Yazar, konusunu, bilim çalışmalarının gerektirdiği yolda işlemiş, ön yargılara, belli görüşlere yandaş çıkmaya bakmamıştır. Ayrıca türlü bölümleri ele alışında, konusunu bilen ve onu sindirmiş olan bir bilginin kişiliği ve rahatlığı kendini meydana vurmaktadır. Kitabın bu bilimsel değeri yanında, en azından, toplum hayatında böyle bir konunun bulunduğu, önem taşıdığı, türlü açılardan ele alındığı üzerinde Türk okuyucusunu haberdar etmekte olduğu gibi örgütlerle, hangi yönden olursa olsun ilgisi bulunanları da uyarmaktadır.

Pek sıkıştığı ve Türkçede henüz karşılıklarının aranıp bulunmadığı yerlerde yazarın bulduğu karşılıkları dile kazandırmış olması da göz önünde tutulması gereken bir yanıdır kitabın..

Konunun yabancı olduğu için bir eleştirme denemesine girişemeyeceğim, ama, kitap bende türlü yönlerden bir 'bilim yapıtı' olduğu izlenimi uyandırmıştır. Konunun yeni ve yabancı olması karşısında yazar, onun yabancıliğini ortadan kaldırmasını, kolay okunur ve anlaşılır bir kitaphaline koymasını bilmıştır. Bu bakımlardan kitaba bir 'bilim eseri' denebileceği kanısındayım.

B. Dil. Yukarıda da belirttiğim gibi yazar, konusunu işlemek yolunda, dil bakımından bir güçlükle karşılaşmamış görünüyor. Hemen hiç bir yapmacığa yer vermeden arı türkçeyi kullanmasını bilmıştır. Tek-tük karşımıza çıkan sürgmeleri bu arada söz konusu etmeye değmez.

C. Sonuç. Dil Kurumuna bu yıl gönderilen yedi kitap içinde bilimsel ödülün ancak bu kitaba verilebileceği kanısındayım.

Orhan Şaik Gökyay

TRTİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 99-162